

sag, men jeg var ikke med, da de forhandlinger i sin tid blev ført. Det var daværende miljøminister hr. Svend Auken. Han kan udtale sig om det, for han deltog direkte i udformningen af moratoriet.

Men jeg vil bare sige ministeren tak, fordi vi har en tilkendegivelse om, at der vil blive gjort et hårdt stykke arbejde. Det er en hård nød at knække, men der er altså også flere og flere, som ministeren bl.a. også bekræftede, i Europa-Parlamentet, som arbejder aktivt med den her sag. Så det er ikke sådan, at ministeren står på bar bund, og det er ikke sådan, at ministeren kommer til fuldstændig at mangle allierede i den her sag. Det er det absolut ikke.

Kl. 13.15

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

For god ordens skyld skal jeg blot tilkendegive, at moratorium eller ikke moratorium så støtter Det Radikale Venstre, at vi får afklaret både spørgsmålet om erstatningsansvar, spørgsmålet om sameksistens og spørgsmålet om mærkning på forsvarlig vis, inden vi synes, at vi skal slippe GMO'erne løs i Danmark.

Når vi så alligevel stemmer imod både ændringsforslaget og beslutningsforslaget i dag, skyldes det, at vi ikke ønsker at lægge os fast på én løsning på nuværende tidspunkt. Som det allerede har været nævnt også fra hr. Keld Albrechtsens side, så kan man sådan set forestille sig, at man løser de problemer på flere forskellige måder, ikke alene ved at ændre på miljøansvarslovgivningen i EU. Det synes vi er lidt for ufleksibelt et mandat at afgive. Og det er altså grunden til, at vi stemmer imod og ikke, fordi vi egentlig er uenige i intentionerne.

Hvis det lykkes ministeren at få det igennem i forhold til miljøansvarslovgivningen i EU, er det fint, og det vil vi støtte. Men vi synes, at det er et for snævert mandat. Vi deponerer med det her beslutningsforslag reelt Danmarks bestemmelse over det her i Europa-Kommissionen.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Som en af forfatterne til moratoriet må det være mig tilladt at komme med en enkelt korrektion til det, miljøministeren siger her i dag.

Jeg deltog i de sene nattetimer i Luxembourg i forhandlingerne med mine franske kolleger om udformningen af moratoriet, og når vi dengang ikke tog miljøansvarsreglerne med her, var det,

fordi udarbejdelse af særlige miljøansvarsregler i EU på samme tid var under behandling. Derfor var det naturligt at føje et særligt kapitel ind her og ikke i denne lovgivning.

Desværre mislykkedes det, undskyld jeg siger det, også på grund af en halvhjertet dansk indsats at få det ind miljøansvarskapitlet, og derfor er der selvfølgelig et restparti. Det er det, der skal klares her.

Det er derfor, at Socialdemokratiet og, synes jeg, alle de partier, der deler det her synspunkt, roligt kan støtte hr. Albrechtsens forslag i den ændrede skikkelse, det nu har.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til De Radikale. Det er en ansvarsfuld indstilling at have. Det er præcis den, som regeringen har, hvor vi siger, at det efter regeringens mening er for tidligt at tage stilling til, hvad der skal ske efter vedtagelsen af reglerne om sporbarhed og mærkning. Med det her forslag låser man sig.

Jeg vil bare sige til både fru Pernille Blach Hansen og for den sags skyld hr. Svend Auken: Næh, det største problem med det her er, at forarbejdet simpelt hen ikke er godt nok. Det er og bliver problemet.

Tænk nu, hvis man virkelig gerne have villet det, så havde man bare lige kædet de to afsnit sammen. Det var alt, hvad der skulle til. Det er ingen stor operation. Hvis bare det var blevet skrevet i ét afsnit, så var det jo klart for alle, at det hang sammen.

Men nej, det blev det ikke, og når den Juridiske Tjeneste over for miljøministrene skal rede-gøre for hvorfor, så siger den Juridiske Tjeneste, at det var, fordi det netop ikke var meningen, at de to ting skulle kædes sammen. Man kunne netop ikke få et flertal, der ville have de to ting kædet sammen.

Så det er i grunden slet ikke så indviklet. Sagen var den, at der ikke dengang var flertal for det, og jeg har spurgt, om der nu er kommet et flertal. Det er der heller ikke, så jeg vil sådan set bare mangle de samme, som man manglede dengang, man gerne ville have det kædet det sammen.

Det er problemet, og det er selvfølgelig ikke nemt at løse, for intet andet end måske retorikken har ændret sig, og det er lidt ærgerligt, for sagen er alt for god til, at vi burde lægge os fast og binde os på det her tidspunkt.